

**UCHWAŁA NR XLIII/316/13
RADY MIEJSKIEJ W SOKÓLCE
z dnia 12 kwietnia 2013r.**

**w sprawie zmiany Strategii Integracji i Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy
Sokółka na lata 2011-2016**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591, z 2002r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 948, 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806; z 2003r. Nr80 poz.717, Nr 162 poz. 1568, z 2004 r. Nr 102 poz. 1055, Nr 116 poz. 1203; z 2005r. Nr 172 poz.1441, Nr 175poz. 1457; z2006r. Nr 17 poz. 128, Nr 181 poz. 1337; z2007r. Nr48 poz. 327, Nr 138 poz. 974, Nr 173 poz. 1218, z 2008r. Nr 180 poz 1111, Nr 223 poz. 1458; z 2009r. Nr 52 poz. 420, Nr 157 poz. 1241; z 2010r. Nr 28 poz. 142,poz. 146, Nr 106 poz. 675 oraz z 2011r. Nr 21 poz.113, Nr 117, poz.679, Nr 134, poz.777, Nr 149, poz. 887, nr 217, poz.1281 z 2012r. poz.567), art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009r. Nr 175 poz. 1362, Nr 157 poz. 1241, Nr 202 poz. 1551, Nr 219 poz. 1706, Nr 221 poz. 1738, z 20 10r. Nr 28 poz.146, Nr 40 poz. 229, Nr 81 poz. 527, Nr 125 poz. 842) uchwała się co następuje:

§ 1. W załączniku Nr 1 do Uchwały Nr IV/25/10 Rady Miejskiej w Sokółce z dnia 29 grudnia 2010r. w sprawie przyjęcia Strategii Integracji i Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Sokółka na lata 2011-2016 wprowadza się następujące zmiany:

1) W punkcie 7- „Kwestia Oświaty” dodaje się podpunkt 7.1.- „Dowóz dzieci i młodzieży jako obowiązek Gminy Sokółka” w brzmieniu:

„7.1.Dowóz dzieci i młodzieży jako obowiązek Gminy.

Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.), w art. 7 ust. 1 pkt 8 stanowi, iż do podstawowych zadań własnych gminy należy zaspakajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty w zakresie edukacji publicznej. Z normy o charakterze ogólnym wypływają normy szczególne, zawarte przede wszystkim w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (tekst jedn. Dz. U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm.) Zgodnie z zapisem art. 5a ust. 2 pkt 1 u.s.o. zapewnienie kształcenia, wychowania i opieki, w tym profilaktyki społecznej w przedszkolach, w tym z oddziałami integracyjnymi, przedszkoli specjalnych oraz innych formach wychowania przedszkolnego, szkołach podstawowych i gimnazjach, w tym z oddziałami integracyjnymi, z wyjątkiem szkół podstawowych specjalnych i gimnazjów specjalnych, szkół artystycznych oraz szkół przy zakładach karnych, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich jest zadaniem oświatowym gmin.

Jednym z szeregu czynności technicznych, które mają na celu realizację obowiązku jest ustalenie sieci publicznych przedszkoli i oddziałów przedszkolnych w szkołach podstawowych w taki sposób, aby wszystkie dzieci pięcioletnie zamieszkałe na terenie gminy miały możliwość spełnienia obowiązku rocznego przygotowania przedszkolnego, a droga dziecka z domu do najbliższego przedszkola, oddziału przedszkolnego w szkole podstawowej lub innej formy wychowania przedszkolnego nie przekraczała 3 km (art. 14a ust. 2 u.s.o.). Jeżeli droga ta przekracza 3 km, obowiązkiem gminy jest zapewnienie bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu dziecka lub zwrot kosztów przejazdu dziecka i opiekuna środkami komunikacji publicznej, jeżeli dowożenie zapewniają rodzice.

Obowiązek gminy inaczej kształtuje się w odniesieniu do realizacji obowiązku szkolnego przez dzieci zamieszkałe na terenie wiejskim. Gmina jest zobligowana do ustalenia sieci publicznych szkół w taki sposób, aby umożliwić wszystkim dzieciom spełnianie obowiązku szkolnego, z uwzględnieniem, że droga dziecka z domu do szkoły nie może przekraczać:

- 1) 3 km – w przypadku uczniów klas I-IV szkół podstawowych,
- 2) 4 km – w przypadku uczniów klas V i VI szkół podstawowych oraz uczniów gimnazjów.

W przypadku niezrealizowania zapisów ustawy, gmina jest zobowiązana do zapewnienia bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu lub zwrotu kosztów przejazdu środkami komunikacji publicznej dzieciom zamieszkałym w danym obwodzie. Ustalenie planu sieci publicznych szkół podstawowych i gimnazjów prowadzonych przez gminę, a także określenie granic obwodów publicznych szkół podstawowych i gimnazjów, z wyjątkiem specjalnych, mających siedzibę na obszarze gminy należy do kompetencji rady gminy. Tak więc podstawowym zadaniem jest ustalenie dostatecznie gęstej sieci szkół, tak, aby każdemu dziecku zapewnić spełnienie obowiązku szkolnego. Gmina, która nie zrealizuje tego obowiązku, musi zrealizować obowiązek alternatywny w postaci zapewnienia bezpłatnego transportu. Zasadą jest, że dziecko powinno uczęszczać na zajęcia do szkoły położonej najbliżej miejsca zamieszkania.

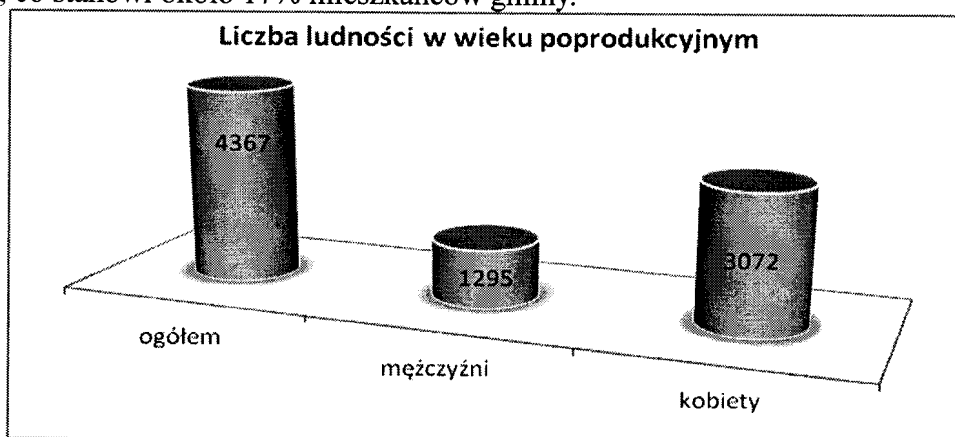
Na organach gminy ciąży również szczególne obowiązki, jeżeli chodzi o uczniów posiadających orzeczenie o niepełnosprawności. Obowiązek gminy polega na zapewnieniu uczniom niepełnosprawnym, których kształcenie i wychowanie odbywa się na podstawie art. 71b u.s.o. bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do najbliższej szkoły podstawowej i gimnazjum, a uczniom z niepełnosprawnością ruchową, upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym i znacznym – także do najbliższej szkoły ponadgimnazjalnej, nie dłużej jednak niż do ukończenia 21 roku życia. Ponadto gmina ma obowiązek zapewnienia dzieciom i młodzieży upośledzonym umysłowo w stopniu głębokim, uczestniczącej w zajęciach rewalidacyjno-wychowawczych, a także dzieciom i młodzieży z upośledzeniem umysłowym z niepełnosprawnościami sprzężonymi, bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do ośrodka umożliwiającego tym dzieciom realizację obowiązku szkolnego i obowiązku nauki, nie dłużej jednak niż do ukończenia 25 roku życia.

Realizacja tych zadań wymaga zapewnienia przez gminę odpowiedniej ilości pojazdów dostosowanych do przewozu osób niepełnosprawnych. Pozwoli to na likwidowanie barier komunikacyjnych jakie napotyka osoby niepełnosprawne.”

2) Dodaje się punkt 11 - „ Kwestia osób starszych” w brzmieniu:

„ 11. Kwestia osób starszych - z każdym rokiem przybywa ludzi starszych. Równocześnie można zaobserwować wzrost liczby osób w wieku poprodukcyjnym, co świadczy o starzeniu się społeczeństwa.

Jednym z celów polityki społecznej realizowanych przez Gminę Sokółka jest ułatwienie funkcjonowania w środowisku lokalnym osób starszych. Z danych demograficznych wynika, że społeczeństwo naszej gminy starzeje się i proces będzie narastał. W 2011 roku na 26589 mieszkańców gminy przypadało 4367 osób w wieku poprodukcyjnym, w tym 1295 mężczyzn oraz 3072 kobiet, co stanowi około 17% mieszkańców gminy.



Wykres 1 Liczba ludności w wieku poprodukcyjnym w 2011r.

W Gminie Sokółka osoby starsze stanowią około 17% całej populacji, co wskazuje na konieczność dogłębnego rozpoznania potrzeb tych osób i określenie stopnia ich zaspokojenia. Konieczne jest poprawienie komfortu psychicznego oraz kondycji zdrowotnej poprzez ich aktywizację, pomoc w odnalezieniu roli społecznej w wieku starszym, integrację społeczną, zwłaszcza ze środowiskiem lokalnym. Niezbędne jest również przełamywanie utrwalonych stereotypów postrzegania osoby starszej jako osoby biernej w życiu polityczno-społeczno-kulturalnym, promowanie kierunków zmian pomocy społecznej w stosunku do osób starszych, poprzez m. in. Popularyzację wiedzy na temat form pomocy ludziom starszym w ich środowisku.

Do najważniejszych problemów ludzi starszych można zaliczyć samotność, chorobę, inwalidztwo, życie w ubóstwie, poczucie nieprzydatności.

Wszystkie te problemy wskazują na istotną marginalizację osób starszych, czego przykładem może być stopniowe eliminowanie ich z aktywnego życia zawodowego i społecznego w momencie przekroczenia granicy wieku emerytalnego.

We współczesnym świecie styl życia osób w podeszłym wieku charakteryzuje niewielka aktywność. Seniorzy większość czasu spędzają w swoich domach: czytając prasę lub książki, oglądając telewizję lub słuchając radia.

W przyszłości szczególną uwagę będzie należało zwrócić na pomoc i aktywizację osób „złotego wieku”. Należy dołożyć wszelkich starań, aby ograniczyć marginalizację i wykluczenie tej kategorii mieszkańców z życia społecznego. Działania w głównej mierze należy ukierunkować na wsparcie osób starszych w środowisku zamieszkania, oferując szeroki wachlarz usług socjalnych, gdyż zmiany związane z wiekiem prowadzą do ograniczenia samodzielności, utraty poczucia bezpieczeństwa i wynikającej z niej niemożności podejmowania samodzielnych decyzji. Zawęża się własny horyzont patrzenia na świat, zmniejsza się sprawność intelektualna, stary człowiek czuje się zagubiony. Bardzo często poczucie zagubienia wynika po prostu z lęku, trosk i osamotnienia.

Część seniorów we własnym zakresie organizuje się w różnego rodzaju stowarzyszenia, kluby, wspólnoty, Uniwersytet Trzeciego Wieku, aby nadal mieć poczucie bycia potrzebnym i dowartościowanym. Chcąc również zachęcić inne osoby starsze do większej aktywności, a młodzież zachęcić do nawiązania kontaktów z osobami starszymi.

Skuteczna integracja społeczna i aktywizacja zawodowa osób niepełnosprawnych i starszych stanowi istotne wyzwanie dla polityki społecznej.

Jednym z działań przyczyniających się do likwidacji barier komunikacyjnych tej grupy społecznej jest zapewnienie możliwości skorzystania, szczególnie przez osoby niepełnosprawne, z organizowanego przez gminę transportu samochodem dostosowanym do potrzeb tych osób”.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Sokółki.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ

Robert Rybiński